

Σιούφας και Συνεργάτες
Δικηγορική Εταιρεία

ΟΙ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΤΙΚΕΣ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΜΔΕΦΑΘ 1002/2021

ΟΙ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΤΙΚΕΣ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΜΔΕΦΑΘ 1002/2021

Με την με αριθμό 1002/2021 απόφασή του το Μονομελές Διοικητικό Εφετείο Αθηνών, εφαρμόζοντας τις διατάξεις του Ν. 2251/1994¹ περί προστασίας των καταναλωτών, καθώς και τις αντίστοιχου περιεχομένου διατάξεις της Οδηγίας 97/7/ΕΚ², καταλήγει στην παραδοχή, ότι η προσφορά προς πώληση σε χαμηλές τιμές («προσφορές») προϊόντων μη δυνάμενων να παραδοθούν συνιστά παραπλανητική εμπορική πρακτική, καθόσον ενδέχεται να παραπλανήσει τον μέσο καταναλωτή όσον αφορά τη διαθεσιμότητα και την παράδοση των σε

¹ Ν. 2251/1994 (ΦΕΚ 191/Τ.Α'/16-11-1994): «Προστασία των καταναλωτών», όπως αυτός ισχύει σήμερα, μετά την τροποποίησή του από τον Ν. 4967/2022 (ΦΕΚ 171/Τ.Α'/9-9-2022): «Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/770 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, σχετικά με ορισμένες πτυχές που αφορούν τις συμβάσεις για την προμήθεια ψηφιακού περιεχομένου και ψηφιακών υπηρεσιών (L 136), καθώς και της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/771 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, σχετικά με ορισμένες πτυχές που αφορούν τις συμβάσεις για τις πωλήσεις αγαθών, την τροποποίηση του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/2394 και της Οδηγίας 2009/22/ΕΚ, και την κατάργηση της Οδηγίας 1999/44/ΕΚ (L 136) και λοιπές διατάξεις»

² Οδηγία 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Μαΐου 1997 για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις (L 144/19)

«προσφορά» ευρισκόμενων προϊόντων και να τον οδηγήσει να λάβει απόφαση συναλλαγής την οποία, διαφορετικά, δεν θα ελάμβανε.

✓ **ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ**

Η διάταξη του άρ. 9γ του Ν. 2251/1994 επιβάλλει γενική απαγόρευση των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών που στρεβλώνουν την οικονομική συμπεριφορά των καταναλωτών, επιμέρους κατηγορία των οποίων αποτελούν οι παραπλανητικές εμπορικές πρακτικές. Κατά τα οριζόμενα στο άρ. 9στ του ίδιου νόμου, στις απαγορευμένες παραπλανητικές εμπορικές πρακτικές συγκαταλέγεται και η πρόσκληση για αγορά προϊόντων σε μια καθορισμένη τιμή, χωρίς να γίνεται γνωστή η ύπαρξη ενδεχόμενων λόγων αδυναμίας παροχής των προϊόντων από τον προμηθευτή. Σε περίπτωση, δε, σύναψης συμβάσεως από απόσταση με τη χρήση τεχνικής επικοινωνίας, απαγορεύεται η είσπραξη του τιμήματος πριν από την παράδοση του προϊόντος.³ Τέλος, το άρ. 7 § 2 της Οδηγίας 97/7/ΕΚ ορίζει, ότι, σε περίπτωση που ο προμηθευτής δεν εκτελέσει τη σύμβαση, λόγω μη διαθεσιμότητας του αγαθού που έχει παραγγελθεί, ο καταναλωτής πρέπει να ενημερώνεται σχετικώς και πρέπει να του επιστρέφονται το ταχύτερο δυνατόν τα ποσά που είχε καταβάλει.

✓ **ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΡΙΝΟΜΕΝΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ**

Η εκκαλούσα εταιρεία που διατηρεί ηλεκτρονικό κατάστημα ισχυρίζεται, κυρίως, ότι η ένδικη πράξη επιβολής προστίμου σε βάρος της, κατά το μέρος που αφορά την παράβαση της διάταξης περί μη είσπραξης τιμήματος πριν την παράδοση του προϊόντος, πρέπει να ακυρωθεί ως αντιβαίνουσα στην Οδηγία 97/7/ΕΚ, από την οποία συνάγεται, ότι είναι επιτρεπτή η είσπραξη τιμήματος πριν από την παράδοση του προϊόντος. Προβάλλει, επίσης, ότι εσφαλμένα κρίθηκε με την εκκαλούμενη απόφαση, ότι παραβίασε τις διατάξεις περί παραπλανητικών εμπορικών πρακτικών, διότι δεν συνεκτιμήθηκε, ούτε ότι επέδειξε επαγγελματική ευσυνειδησία⁴, προστατεύοντας τους καταναλωτές από την αγορά ελαττωματικών προϊόντων, ούτε ότι δεν προέβη σε κάποια πράξη παραπλάνησης σχετικά με τη διαθεσιμότητα των προϊόντων, αφού η ελαττωματικότητά τους διαπιστώθηκε μετά την παραγγελία τους από τον καταναλωτή, ούτε ότι η μοναδική συνέπεια των πράξεών της ήταν η ακύρωση της παραγγελίας με υποχρέωση επιστροφής της αντιπαροχής, γεγονός που συνέβη.

³ Άρ. 4 § 7 του Ν. 2251/1994

⁴ Άρ. 9γ § 2 εδ. α' του Ν. 2251/1994 και αντίστοιχα άρ. 5 § 2 στοιχείο α' της Οδηγίας 97/7/ΕΚ

✓ **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**

Το Δικαστήριο έκρινε ότι η εκκαλούσα εταιρεία υπέπεσε στην παράβαση των άρθρων του Ν. 2251/1994 περί παραπλανητικών εμπορικών πρακτικών που της αποδίδεται και ότι, συνεπώς, νομίμως της επιβλήθηκε πρόστιμο. Από τα ανωτέρω κριθέντα με την προαναφερόμενη απόφαση προκύπτουν σαφώς τα εξής:

- προκειμένου να χαρακτηριστεί μια εμπορική πρακτική ως παραπλανητική, δεν απαιτείται η διακρίβωση της αντίθεσης της συγκεκριμένης πρακτικής στις απαιτήσεις της επαγγελματικής ευσυνειδησίας
- για το χαρακτηρισμό μιας εμπορικής πρακτικής ως παραπλανητικής δεν απαιτείται ούτε η απόδειξη δόλου ή αμέλειας εκ μέρους του εμπορευόμενου, ούτε η απόδειξη πραγματικής ζημίας του καταναλωτή ή η ενδεχόμενη δυνατότητα του τελευταίου να λάβει τις ορθές πληροφορίες
- η μη γνωστοποίηση στους καταναλωτές των λόγων αδυναμίας παροχής των προϊόντων που αγοράστηκαν από ηλεκτρονικό κατάστημα, στο πλαίσιο προσφορών, συνιστά παραπλανητική εμπορική πρακτική
- η διάταξη του Ν. 2251/1994 που απαγορεύει την είσπραξη του τιμήματος πριν από την παράδοση του προϊόντος δεν αντίκειται στην Οδηγία 97/7/ΕΚ, διότι η εν λόγω Οδηγία παραχωρεί στα κράτη - μέλη τη διακριτική ευχέρεια να θεσπίζουν ή να διατηρούν αυστηρότερες από τις προβλεπόμενες σε αυτή κυρώσεις κατά των εμπορευόμενων που προσφεύγουν σε αθέμιτες εμπορικές πρακτικές.

Ιφιγένεια Διαμαντοπούλου

Δικηγόρος

Δ.Μ.Σ. Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών ΠΑ.ΠΕΙ.

Υποψήφια Διδάκτωρ Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών Παντείου Πανεπιστημίου

